

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของบัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินคืบขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย โดยรัฐบาลที่มี จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นได้ตราและประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 โดยสาระสำคัญของกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และปรากฏ ว่ารัฐบาลมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลได้เพียง 59 แห่ง ก็ต้องยุบเลิก เพราะตามประกาศ คณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 เนื่องจากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลไม่ประสบผลสำเร็จและรัฐบาลขณะนั้นต้องการจัดระเบียบการปกครองระดับตำบลให้เป็น รูปแบบเดียวกันทั่วประเทศมีการจัดให้อยู่ในรูปแบบของสภาตำบล (จีระ งอกศิลป์. 2548 : 71)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 รัฐบาลโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้มีการตราและ ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยกำหนดให้สภา ตำบลมีรายได้รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เก็บไว้ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ให้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีสภาพเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เช่นเดียวกับรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 จึงเท่ากับเป็นการนำการจัดระเบียบการปกครองระดับตำบลในรูปแบบองค์การบริหาร ส่วนตำบลซึ่งเคยมีการจัดตั้งในปี 2499 นำกลับมาใช้ใหม่ และกฎหมายจัดตั้งองค์การบริหารส่วน ตำบลปี 2537 นี้ยังได้บัญญัติเพิ่มอำนาจหน้าที่ การคลัง การบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตาม หลักการปกครองตนเองเพิ่มมากขึ้นกว่ากฎหมายจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลปี 2499

(วิภาคต์ รุจิปะเวสner. 2544 : 1)

ปัจจุบันการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของการปกครองท้องถิ่นได้วิวัฒนาการไป อย่างมาก โดยพัฒนาจากรูปแบบการให้ส่วนกลาง ซึ่งเป็นศูนย์รวมอำนาจทางศ้านบริหาร (Centralized management) เป็นศูนย์รวมของการตัดสินใจนับตั้งแต่การตัดสินใจว่าจะแต่งตั้งใคร เป็นผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น เปลี่ยนมาเป็นการให้รายภูมิอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง และตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้

หลักการที่ว่าการปกครองท้องถิ่นจะต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการบริหารท้องถิ่นในลักษณะนี้ก็คือ หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง (คุภวัตนากร วงศ์ธนวุฒิ 2546 : 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่ได้รับการยกฐานะมาจากการดำเนินการโดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน) มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยสามารถสรุปเป็นการกิจหลักและการกิจรอง ดังนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1) ด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การกิจหลัก ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของประชาชน 3) การส่งเสริมการเกษตร 4) ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร 7) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่วนการกิจรองประกอบด้วย 1) ด้านการพื้นฟู และ 7) ด้านการวางแผนการรักษาความสงบเรียบร้อย (ด้านกิจกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร สำนัก คณะกรรมการส่งเสริมความสงบเรียบร้อย ด้านกิจกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น. 2545)

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นการกิจหลักอย่างหนึ่งของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง ได้มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา ด้านการคมนาคม ที่เป็นการสร้างและซ่อมแซมถนนภายในหมู่บ้านและซ่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน การขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ และการพัฒนาด้านระบบประปา การพัฒนาทั้งสามด้านดังกล่าวนี้ ถือเป็น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง จะต้องดำเนินการให้สอดคล้อง กับความต้องการหรือตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐานทั้งสามด้านยังไม่ตรงตามแผนพัฒนาที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง กำหนดเอาไว้ อาทิ ข้อทักษะของสำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 7 ขอนแก่น เมื่อครั้งเข้า กำหนดเวลาไว้ ข้อทักษะของสำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 7 กำหนดหนองกุง อำเภอ ตรวจสอบโครงการก่อสร้างระบบประปาผิดดินบ้านหนองใหม่หมู่ที่ 7 ตำบลหนองกุง อำเภอ เชือก จังหวัดมหาสารคาม มีข้อบ่งชี้ว่าการดำเนินการก่อสร้างดังกล่าวไม่เป็นไปตามแบบแปลน แผนผังที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงกำหนด ข้อร้องเรียนของประชาชนในเขตพื้นที่ให้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง เข้าดำเนินการซ่อมแซมเดินทางกิจกรรมเพื่อให้การสัญจรไปมา เกิดความสะดวกปลอดภัย อีกทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตรงตามที่ประชาชน เกิดความคาดหวัง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงต้องการ ตลอดจนทางองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุงต้องการ ตลอดจนทางองค์การบริหารส่วนตำบล

หนองกุยังไม่เคยมีการสำรวจความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวมาก่อน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือกจังหวัดมหาสารคาม โดยเฉพาะด้านการคมนาคม ด้านไฟฟ้าและแสงสว่าง และด้านการประปาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานในสามด้านที่กล่าวมาและการพัฒนาด้านอื่น ๆ ต่อไป

คำถามการศึกษา

1. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม อุป戮ในระดับใด
2. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามเพศ อายุระดับการศึกษา และหมู่บ้าน อุป戮ในระดับใด
3. ข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือกจังหวัดมหาสารคาม ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ได้แก่ หมู่บ้านภายในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือกจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านอีโต้ หมู่ที่ 2 บ้านหนองแಡง หมู่ที่ 3 บ้านมะอี หมู่ที่ 4 บ้านหนองคุ หมู่ที่ 5 บ้านป่าแดง หมู่ที่ 6 บ้านหนองคู หมู่ที่ 7 บ้านหนองใหม่ หมู่ที่ 8 บ้านป่าดู่ หมู่ที่ 9 บ้านหนองแสง หมู่ที่ 10 บ้านหนองหว้า หมู่ที่ 11 บ้านกลาง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนทั้ง 11 หมู่บ้าน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือกจังหวัดมหาสารคาม เป็นผู้มีรายชื่อตามบัญชีสำนักงานทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย จำนวน 960 ครัวเรือน (องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง. 2555 : 4)

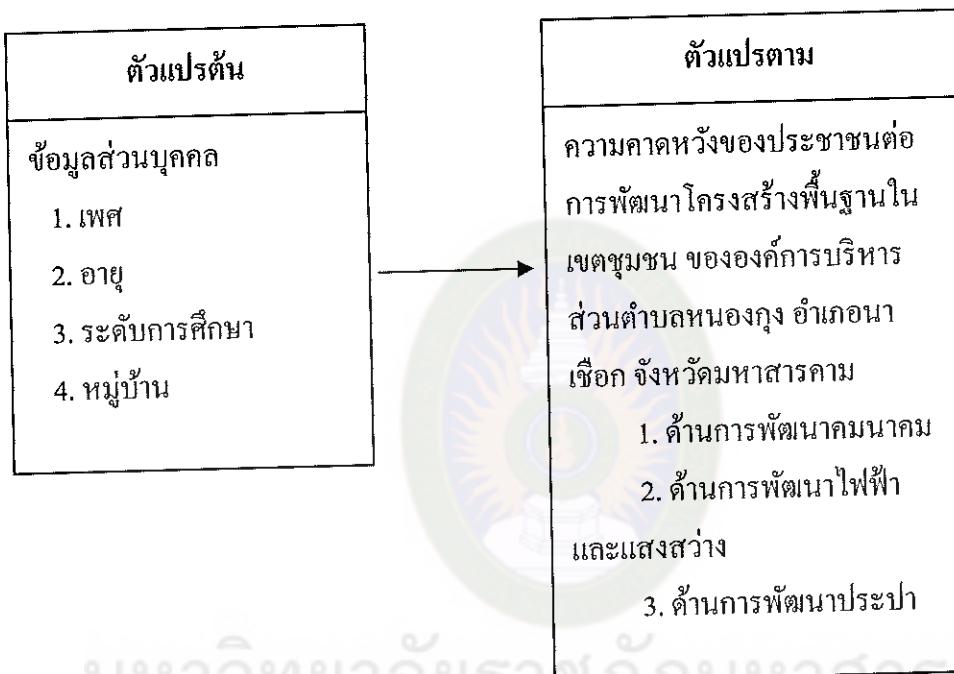
2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนทั้ง 11 หมู่บ้าน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือกจังหวัดมหาสารคาม เป็นผู้มีรายชื่อตามบัญชีของสำนักงานทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย จำนวน 282 คน โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามานเน่

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารั้งนี้มุ่งศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาคมนาคม 2) ด้านการพัฒนาไฟฟ้าและแสงสว่าง 3) ด้านการพัฒนาประจำ

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการบททวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนขององค์กรบริหารส่วน ตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม ด้วยกรอบแนวคิดของการศึกษาดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขต ชุมชน ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างความ เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาจึงขอนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นด้วยวิชาณญาณเกี่ยวกับการ คาดคะเนหรือการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความเป็นจริงจะเกิดขึ้น อันจะนำไปสู่ผลงานที่ดีขึ้น ซึ่งในที่นี้คือ ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านคมนาคม ด้านการพัฒนาไฟฟ้าและแสงสว่าง และด้านการพัฒนาประปาในเขตชุมชน ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลหนองกุง

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินการเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาคุณภาพ ด้านการพัฒนาไฟฟ้าและแสงสว่าง และด้านการพัฒนาประชากร

ความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าจะเป็น ที่พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งแสดงออกมาก่อนให้เกิดความคาดหวัง ต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายใต้เขตชุมชนขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม 3 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาด้านคุณภาพ หมายถึง การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบล หนองกุง เกี่ยวกับการจราจรทางบกและทางน้ำให้ดีกว่าเดิม การก่อสร้างซ่อมแซมถนนที่ชำรุด การปรับผิวจราจร การซ่อมแซมสะพาน การก่อสร้างถนน การซ่อมแซมร่องระบายน้ำ การบำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง และความรวดเร็วในการปรับปรุงบำรุงรักษาทั้งทางบกและทางน้ำ

2. การพัฒนาด้านไฟฟ้าและแสงสว่าง หมายถึง การดำเนินการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลหนองกุง เกี่ยวกับการขยายเขตไฟฟ้าแรงดัน ปรับปรุงแก้ไขซ่อมแซมเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง ให้กับประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง รวมถึงการจัดให้มีความรวดเร็วในการจัดหาอุปกรณ์ในการออกแบบติดตั้งงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

3. การพัฒนาด้านประชากร หมายถึง การดำเนินการขององค์กรบริหารส่วนตำบล หนองกุง เกี่ยวกับการก่อสร้าง ปรับปรุงแก้ไข ซ่อมแซมเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ อาทิ น้ำดื่มน้ำใช้ให้กับประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง รวมถึงการจัดให้มีความรวดเร็วในการจัดหาอุปกรณ์ในการออกแบบติดตั้งงาน

ประโยชน์ของการศึกษา

ผลการศึกษาระดับนี้ทำให้ทราบถึงระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอเชือก จังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และหมู่บ้าน ตลอดจนข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อจะใช้เป็นแนวทาง ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้มีประสิทธิผล